

ทำดีได้ดี...
ไปสวรรค์
ทำชั่วได้ชั่ว...
ไปนรก

ทำดีเรียกว่า กรรมดี ทำชั่วก็เรียกว่า กรรมชั่ว
คำๆ นี้จะติดตัวคุณไปจนกว่าใช้หนี้กรรมหมด

ตามภั-เหม

ทำดีได้ดี...

ไปสวรรค์

ทำชั่วได้ชั่ว...

ไปนรก

ดามภ์-เหม

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ตามภ-เหม.

ทำได้ดี...ไปสวรรค์ ทำชั่วได้ชั่ว...ไปนรก.--กรุงเทพฯ : ไพลิน, ๒๕๕๕.

๑๑๒ หน้า.

๑. กรรม. I. ชื่อเรื่อง.

๒๕๕๕.๓๑๒๒

ISBN ๙๗๘-๖๑๖-๑๕-๐๘๙๖-๘

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ
นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

ประธานกรรมการ

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

ที่ปรึกษากฎหมาย

ผู้จัดการสำนักพิมพ์

บรรณาธิการบริหาร

บรรณาธิการต้นฉบับ

กองบรรณาธิการ

พิสูจน์อักษร

ออกแบบปก

ศิลปกรรม

พิมพ์

พล.อ.วิชา ศิริธรรม

ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์

อนันต์ แยมเกษร น.บ., นศ.ม.

สมบัติ สุทธิจิตร

ลาวัณย์ เฉลิมชัยวัฒน์

ดัสตมภ์ อินทศิลา

สุรวิรัตน์ เข็นหลวง สุพรรณษา อินวงศ์ ศิริพร พงศ์สันต์วิภา

ศักดิ์ชัย บางมด เครือวัลย์ ศิริพงษ์

ม-ะ-จ-ง

Moo-wan

บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค จำกัด

จัดพิมพ์/จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

๘๑ ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๕๑๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๐ ๑๙๑๙ โทรสาร ๐ ๒๕๔๐ ๑๘๑๘

Website : www.pailinbooknet.com E-mail : info@pailinbooknet.com

ISBN 978-616-15-0896-8

9 786161 508968

ราคา 109 บาท

คำนำสำนักพิมพ์

“ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว”

นี่เป็นเรื่องจริงอันไม่ตาย คือ ไม่รู้จักเปลี่ยนแปลงยังคงเป็นเช่นนั้นตั้งแต่สมัยไหนๆ มาจนถึงยุคปัจจุบันสมัยใหม่ คำๆ นี้ก็ยังคงมีให้ได้ยินอยู่เสมอๆ ว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว”

คุณผู้อ่านเชื่อในประโยคนี้หรือไม่ แล้วเคยได้สัมผัสใกล้ชิดกับบุคคลที่กระทำความดี-ทำชั่วแล้วหรือยัง ลองมาอ่านเนื้อหาภายในเล่มดู แล้วจะทำให้คุณผู้อ่านได้รู้ถึงข้อเท็จจริงของคำนี้อย่างแน่นอน

ฉะนั้นความจริงคงหนีไม่พ้นความจริงที่ว่า ทำดีได้ดี...ไปสวรรค์ ทำชั่วได้ชั่ว...ไปนรก

ลองมาพิสูจน์เรื่องราวที่ได้เกิดขึ้นจริงจากกฎผู้รู้ “ตาม-เหมภ” ได้เรียบเรียงตามที่ได้ฟังและศึกษามา เพื่อผู้ใดคิดจะทำบาป ทำชั่ว จะได้ยับยั้งั้งใจก่อนจะลงมือทำในสิ่งชั่วๆ ลงไป

ปรารภนาดี

บรรณาธิการ

คำนำ

องค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงชี้ทางสว่างให้แก่มวลมนุษย์ทั้งปวง
เลือกให้ทำความดีซึ่งเป็นทางเดินไปสู่สรวงสวรรค์ครั้นเมื่อละสังขารไปแล้ว

หากผู้ใดเมื่อไม่เชื่อที่จะทำความดีก็มักจะเลือกทำชั่วที่มักจะอยู่ฝ่าย
ตรงข้ามกับความดี มักจะมองไม่เห็นความดี ทั้งที่รู้ว่าการทำชั่วนั้นจักนำ
ไปสู่ความหายนะให้ตัวเองและคนใกล้ชิด แต่ก็ยังทำความชั่วความเลว
เพราะใจพ่ายแพ้ความชนะความดีไม่ได้จึงตกอยู่ใต้อำนาจของมวลหมู่มาร
ตราบใดที่จิตใจยังมีกิเลส

เอาเฉพาะคนไทยที่นับถือศาสนาพุทธ เชื่อว่าจะมีจำนวนมากเกือบ
ร้อยละ ๙๙.๙๙ เปอร์เซนต์ไม่ชอบทำดี แต่ไปทำในสิ่งที่ไม่ดี จึงทำให้
สังคมส่วนมากเห็นแก่ตัวเห็นแก่ได้ มีใครยาวสาวได้สาวเอา

เพราะไม่ยึดในคำมั่นคำสอนของพุทธองค์ และรู้อยู่เต็มอกว่า เมื่อ
ตายแล้วทรัพย์สินสมบัติต่างๆ ที่หามาสุดท้ายก็เอาไปไม่ได้สักอย่าง

และคนชั่วรู้ว่าตายไปคงจะไปใช้เวรกรรมในนรกภูมิ ส่วนผู้ที่ทำ
ความดีเมื่อละสังขารแล้ว จักได้ไปเสวยสุขเป็นเทพบุตรหรือนางฟ้าบน
สรวงสวรรค์ เพราะเป็นสังขารธรรม

ตามภ์-เหม

สารบัญ

■ ■ ■ ■

ประวัติที่มาของพระพุทธรูป

๗

๑ ตกนรกกะระทองแดง

๑๔

๒ ผิดศีล ๕ ข้อ ๓

๔๖

๓ ผิดศีล ๕ ข้อ ๔

๕๙

๔ คบชู้

๗๔

๕ ชิงรถจยย.

๙๐

๖ มือปืนรับจ้าง

๑๐๔

ประวัติที่มาของพระพุทธรูป

พระพุทธรูป หมายถึง วัตถุรูปที่สร้างขึ้นมาแทนองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อให้ชาวพุทธที่เลื่อมใสศรัทธาได้สักการบูชากราบไหว้

พระพุทธรูปโดยส่วนมากแล้วจะเป็นองค์พระขนาดใหญ่ขนาดกลางและเล็ก ตามความเหมาะสมที่ผู้สร้างกำหนดขึ้น เพื่อจะประดิษฐานวางไว้บูชา

สำหรับองค์พระพุทธรูปขนาดเล็กเรียกว่า **พระเครื่อง** แต่ก็เรียกเป็นพระพุทธรูปได้เหมือนกัน

ตามประวัติที่ดั้งเดิมนั้น พุทธศาสนาไม่มีวัตถุหรือรูปให้ชาวพุทธที่เลื่อมใสศรัทธาได้เคารพสักการะ หลังจากที่พระพุทธเจ้าได้ปรินิพพานไปแล้ว แต่ก็มีผู้เลื่อมใสในพุทธศาสนาจำนวนมากไม่น้อย อยากจะมีสิ่งยึดเหนี่ยวทางใจและเพื่อเป็นที่รำลึก อาจจะเป็นสัญลักษณ์ขององค์พระศาสนา เพื่อจักได้สืบสานเรื่องราวขององค์พระพุทธเจ้าต่อไป

ในยุคแรกๆ หลังจากที่พระพุทธเจ้าได้ปรินิพพานลงนั้น ยังไม่มี พระพุทธรูปสักองค์ ต่อมาเมื่อบรรดาชาวพุทธที่ศรัทธาและเลื่อมใสในองค์ พระศาสดา ได้ร่วมกันเก็บเอาสิ่งของที่สำคัญต่างๆ อาทิเช่น ก้อนอิฐ ก้อนดิน ก้อนหิน น้ำ กิ่งก้านของใบโพธิ์ จากสังเวชนียสถาน ๔ แห่งคือ

สถานที่ประสูติ (ลุมพินีวัน)

สถานที่ตรัสรู้ (พุทธคยา)

สถานที่ปฐมเทศนา (พาราณสี)

และสถานที่ปรินิพพาน (กุสินารา)

จากนั้นได้นำเอาสิ่งของที่สำคัญๆ ดังกล่าวเหล่านั้น มาเก็บไว้ เพื่อสักการบูชาแทนองค์พระพุทธเจ้า เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจ

ต่อมาพระพุทธรูปได้เกิดขึ้นครั้งแรก ในสมัยพระเจ้ามิลินท์หรือ พระเจ้าเมเน็นเดอร์ที่ ๑ แห่งประเทศกรีก พระองค์ได้ยกกองทัพจำนวน มากมาตีแคว้นคันธารราชูร์ (ปัจจุบันคือประเทศอัฟกานิสถาน) และได้ยึดแคว้นคันธารราชูร์เป็นเมืองขึ้น

และพระเจ้ามิลินท์ได้ใช้แคว้นคันธารราชูร์เป็นฐานที่ตั้งแผ่อำนาจ ในการยึดครองภาคตะวันตกเฉียงเหนือของชมพูทวีป พระองค์ปกครอง แคว้นคันธารราชูร์และหัวเมืองอื่นๆ ได้ตระหนักและให้ความสำคัญ ดินแดนแถบนี้ยิ่ง จึงได้ทรงสร้างเมืองสาแลนครขึ้นมาเป็นเมืองหลวง และ ใช้เป็นที่ประทับในช่วงพุทธศตวรรษที่ ๖ ระหว่างปีพ.ศ. ๕๐๐-๕๕๐ เมื่อ เวลาผ่านมาสองพันกว่าปีก่อน

ในขณะที่พระองค์ได้ประทับอยู่ที่แคว้นคันธารราชฎ์พระเจ้ามิลินท์ได้พบพระสงฆ์รูปหนึ่งนามว่า พระนาคเสน ทรงมีปฏิจจาทิวิสนัยเกี่ยวกับพุทธศาสนาอย่างลึกซึ้ง จนพระองค์ทรงเกิดความเลื่อมใสและมีศรัทธาแรงกล้าในพุทธศาสนา ซึ่งคำถามคำตอบเหล่านั้นได้มีການบันทึกไว้ในหนังสือ “มิลินทปัญหะ”

และพระเจ้ามิลินท์ทรงริเริ่มให้สร้างประติมากรรมทางพุทธศาสนาขึ้นมากมาย รวมทั้ง “พระพุทธรูป” ในลักษณะต่างๆ ตามพุทธประวัติที่เรียกว่า “ปาง” โดยนำแบบอย่างการสร้างในยุคนั้นมาใช้เป็นรูปตัวอย่างในการสร้าง

จะสังเกตได้ว่า “ปาง” ของพระพุทธรูปต่างๆ ในองค์พระพุทธรูปในยุคนั้น จึงมีลักษณะใบหน้าละม้ายคล้ายคลึงเหมือนฝรั่งชาวกรีก จีวรของพระพุทธรูปนั้นจะมีลักษณะเป็นริ้วเหมือนเครื่องนุ่งห่มในเทวรูปของกรีก จึงเรียกพระพุทธรูปในสมัยนั้นว่า

พระพุทธรูปแบบคันธารราชฎ์

จนกระทั่งถึงช่วงพุทธศตวรรษที่ ๔-๑๒ จึงได้มีการสร้างพระพุทธรูปขนาดเล็กเรียกว่า พระเครื่อง บรรจุไว้ในพุทธเจดีย์ต่างๆ ทั่วไป

สำหรับพระพุทธรูปปางต่างๆ ที่สร้างในสมัยคันธารราชฎ์เป็นต้นมานั้น กล่าวกันว่ามีถึง ๗๐ กว่าปาง แต่ที่นิยมปางต่างๆ ทุกยุคทุกสมัยนั้นมี ๔ ปาง อาทิ

ปางมารวิชัย
ปางอุ้มบาตร
ปางประทานพร
ปางประทานอภัย
ปางลีลา
ปางมหาปาฏิหาริย์
และปางปริณิพพาน

โดยภาพรวมของพระพุทธรูปที่แท้จริงนั้นคือ ตัวแทนพระพุทธรูป
เจ้า ดังนั้นใครผู้ใดหมิ่นพระพุทธรูป มันผู้นั้นหมิ่นพระพุทธรูปเจ้า

เพราะมีเรื่องฉาวโฉ่ทางเฟสบุ๊ก ที่เป็นสื่อทางอินเทอร์เน็ต มีการ
ทำลายของสงฆ์รูปหนึ่ง ด้วยการแสดงออกทางกิริยามารยาทต่างๆ และ
ยังบอกมิให้ชาวพุทธกราบไหว้พระพุทธรูปอีกด้วย จนเป็นที่โจษขานของ
ชาวพุทธทั่วประเทศ

การกระทำไม่เคารพพระพุทธรูปมีสิทธิ์ทำได้เพราะถือเป็นสิทธิ์ของ
คนๆ นั้นจะพึงกระทำ หากเป็นชาวพุทธไม่สมควรที่จะมีความประพฤติดิ
เยี่ยงนี้ เพราะบรรพบุรุษแต่โบราณได้สักการะกราบไหว้พระพุทธรูปมา
นานสองพันกว่าร้อยปี และลูกหลานเหลนโหลนได้สืบทอดมรดกนี้เรื่อย
มาจนตราប់ทุกวันนี้

และเชื่อว่าจะมีชาวพุทธจำนวนนับล้านๆ คนได้เห็นพฤติกรรม
ของพระสงฆ์บางรูป แสดงอาภักติกิริยาไม่เคารพพระพุทธรูป จนเป็นที่